

INTERVIEW SINAN ÇANKAYA

"Allochtone agenten worden uitgesloten op basis van het cultureel bepaald beeld"

Wat was de aanleiding voor het starten van het onderzoek?

Verschillende redenen hebben mij ertoe gezet dit onderzoek te starten. Waaronder een uitzending van Zembla, vier jaar geleden, - waarin het ging over de positie van allochtone agenten binnen de politieorganisatie. Daarnaast verscheen er toen een rapport over de negatieve aspecten van de organisatiecultuur van de politie. Mijn interesse in de relaties tussen allochtonen en autochtonen en mijn academische achtergrond in de culturele antropologie waren doorslaggevend in mijn keuze om een onderzoek te starten naar de acceptatie van allochtone agenten binnen het politiekorps.

Wat is de 'rode draad' in je onderzoek?

Ik heb gekeken naar hoe, in de alledaagse ontmoetingen van politieagenten van verschillende etnische groepen, de in en uitsluiting ontstaan. Dus ik heb geen enquête-onderzoek gedaan, en me ook niet gericht op alleen het interviewen van mensen, oftewel vragen naar de meningen of opvattingen van mensen. Dus wat ik vaak deed was achterin de auto meerijden naar meldingen, meelopen met buurtregisseurs, maar ook trainingen en vergaderingen observeren. Om daarmee tot een algemeen beeld te komen van hoe de vormen van in- en uit-

sluiting in concrete situaties ontstaan.

CONCLUSIE

De belangrijkste conclusie is dat allochtone agenten worden uitgesloten op basis van het cultureel bepaald beeld van de 'goede agent'. Als je zegt agent, moeder of vriendin, dan horen daar allerlei ideaalbeelden bij. Er zijn beelden over 'goede' moeders en beelden over 'slechte' moeders. Hetzelfde geldt voor het begrip 'agent', dat is geen neutraal begrip. Een agent moet voldoen aan bepaalde normatieve voorwaarden om écht agent te kunnen zijn.

Wat zijn deze voorwaarden?

De agent moet integer, neutraal, solidair, daadkrachtig en Nederlands-sprekend zijn. Daar komt een nieuwe norm bij, namelijk de multiculturele vakman/vakvrouw. Ik zeg dus eigenlijk dat uitsluiting ontstaat op basis van dit

beeld van de 'goede agent', en dat is vooral het geval in specifieke en concrete situaties. Een voorbeeld hiervan is het contact van een Turkse agent in ontmoeting met een Turks-Nederlandse burger. Dan ontstaat er bij autochtone agenten wantrouwen. Hierbij spelen vragen als: 'is de allochtone agent wel eerlijk, objectief, neutraal en loyaal aan de politieorganisatie' een grote rol. In mijn boek geef ik verschillende voorbeelden van deze specifieke situaties, en dat koppel ik steeds terug naar dat cultureel bepaald beeld van mensen.

Worden je bevindingen ook geaccepteerd door de politiekorps zelf?

Hier zijn gemengde reacties over. Aan de ene kant is de bereidheid van de politie om mensen zoals mij, die van 'buiten' komen, en 'binnen' te laten kijken, een teken dat zij hier meer

transparantie over willen. De politie is een zeer belangrijk politiek instituut, het onderzoek dient dus ook ter controle van dit instituut. Ik denk daardoor dat het onderzoek het vertrouwen in de politie alleen maar te goede zou moeten komen, en dat benadrukt de politieleiding ook. Dit is een kans om te kijken waar het mis gaat en wat er mogelijk zou kunnen veranderen. Tegelijkertijd heeft een bepaalde groep wel weer het gevoel van 'daar gaan we weer, de politie wordt wéér bekritiseerd'.

Gaat de politie hier werk van maken, gaan ze wat doen met jouw onderzoek?

De politie doet al heel veel. En dat is ook wel belangrijk om te zeggen. Zij hebben al 20 jaar allerlei beleidsmaatregelen en initiatieven. Er zijn projecten voor de instroom, dus hoe

we ervoor zorgen dat meer allochtonen bij de politie komen werken? Ook voor de doorstroom, hoe kunnen we ervoor zorgen dat ze kunnen doorstromen naar een hogere functie binnen de organisatie? En voor de uitstroom, hoe zorgen we ervoor dat we ze kunnen behouden en niet vertrekken? Daarnaast zijn er verschillende cursussen en trainingen. Dus er gebeurt al heel veel. Wat ik zeg, is dat de negatieve betekenissen aan allochtone agenten niet alleen een politieke probleem zijn. Je ziet dat de negatieve status van allochtonen in de samenleving een uitwerking heeft op allochtone agenten binnen de organisatie. Het is knap lastig om daar een beleid op te voeren.

SPAGAAT

Daarbij komt ook dat ik zeg dat allochtonen in een spagaat terecht komen. Zij moeten zich enerzijds bewijzen als Nederlanders en doen als 'de rest', doen alsof ze gelijk zijn aan anderen. Maar tegelijkertijd wordt er van ze verlangd dat ze hun etnische meerwaarde inzetten om problemen binnen de eigen groep te lijf te gaan.

FOTO EN INTERVIEW | ÇIĞDEM YÜKSEL

De jonge promovendus, Sinan Çankaya, weet met zijn onderzoek over de uitsluiting van allochtone agenten, de aandacht van de media naar zich toe te trekken. Vier jaar lang draaide Çankaya mee met politieagenten van Amsterdam-Amstelland. "Ik heb meegedraaid, meegekeken, geparticipeerd, geobserveerd, en zo in kaart gebracht hoe in concrete interacties de verschillende positieve en negatieve betekenissen aan etnische verschillen ontstaat" aldus Çankaya. In dit interview vertelt de jonge promovendus meer over het onderzoek.

Je kunt niet beide posities tegelijkertijd innemen, dat is paradoxaal. Je kunt niet én gelijk zijn én anders zijn. Allochtone agenten beschrijven ook dat het gaat om het geslingerd worden tussen gevoelens van erbij horen en er niet bij horen. Waardoor de sociale cohesie in de organisatie broos is en hun binding aan de organisatie zwak.

'Buiten veiliger dan binnen' is de titel van je boek. Wat betekent dit?

De titel heeft twee betekenissen. De eerste is dat agenten het beeld hebben van een risicovolle samenleving. Het is de politie versus burgers. Dat is een paradoxale relatie, omdat agenten aan de ene kant burgers willen beschermen, maar tegelijkertijd burgers wantrouwen omdat zij een gevaar kunnen betekenen voor hun eigen veiligheid. Veel agenten zeggen

dat ze zich bij het grotere collectief van de politie horen voelen wanneer ze optreden tegenover burgers. Dat is een specifieke context waarin onderscheidingen als man-vrouw, homo-hetero en allochtoon-autochtoon op dat moment irrelevant zijn. Het is de politie tegen de rest. Je bent dus één team, één geheel buiten, zonder alle onderscheidingen.

Een andere interpretatie is een letterlijke quote van een agent, hij draaide het juist om. Hij voelde zich buiten, in het contact met burgers, veiliger dan binnen in de organisatie. Dit vanwege de roddel, de achterklap en de grapjes in de organisatie. Wat je ziet is dat de interne onderscheidingen er wel degelijk zijn. Buiten zou hij daar geen last van hebben.

Als je zegt agent, moeder of vriendin, dan horen daar allerlei ideaalbeelden bij. Er zijn beelden over 'goede' moeders en beelden over 'slechte' moeders. Hetzelfde geldt voor het begrip 'agent', dat is geen neutraal begrip. Een agent moet voldoen aan bepaalde normatieve voorwaarden om écht agent te kunnen zijn.

Köse
Advocaten

Av. Havva Yılmaz-Altındağ

Uzmanlık alanları:

(Ağır) ceza davaları; çocuk ceza davaları; ehliyet davaları; ceza temyiz davaları

www.koselaw.nl

Tel: 010 - 215 13 11

Zülfü Livaneli 5 november in De Doelen

De wereldberoemde Turkse zanger Zülfü Livaneli is op 5 november te zien in de Rotterdamse concertgebouw De Doelen. Het concert wordt georganiseerd door Stichting Mystiek, die al vele andere bekende zangers uit Turkije naar Nederland heeft gehaald. Zülfü Livaneli ontving zowel in Turkije als wereldwijd vele prijzen voor zijn boeken en voor zijn muziek.

MINI-BLOG willem.lageweg@haber.nl

Tapijtegels of kantoormeubels die veelvoudig kunnen worden hergebruikt of zonder schade terug kunnen naar de natuur. Dit zijn voorbeelden van zogenaamde cradle to cradle producten. Bij cradle to cradle staat het kringloopdenken centraal. In dit denken worden producten op een zodanige manier gemaakt dat zij na gebruik opnieuw gebruikt kunnen worden of zonder nadelige effecten terug kunnen naar de natuur. Bij cradle to cradle producten worden de schadelijke stoffen zoveel mogelijk vervangen door milieuvriendelijke stoffen. Op deze manier is er straks geen afval meer maar wordt afval voedsel

Cradle to cradle biedt economische voordelen en zorgt tegelijkertijd voor een schoon milieu. Hoewel er vaak flink in kennis en productontwikkeling geïnvesteerd moet worden wordt deze manier van denken in hoog tempo populair bij veel ondernemers. En dat is zowel voor de economie als voor de natuur een goede zaak.

afval is voedsel

Willem Lageweg
Directeur MVO Nederland